

U s n e s e n í

Předsedkyně senátu Městského soudu v Praze rozhodla dne 28.února 2013 v trestní věci Viktora Koženého, nar. 28.6.1963 v Praze, státního občana Irské republiky, bytem Bahamy, Nassay-Lyford Lay N-776, registrován též na adrese Irská republika, Dublin 18 Careyfort Hall, Careyfort Avenue-Blackrock, Co., v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese Praha 6 – Dejvice, Zelená 1740/22, a Ing. Borise Vostrého, CSc., nar. 25.8.1947 ve Znojmě, státního občana Belize, bytem Belize-City, Gavriely PO BOX 2284, dále na adrese 504 Marina Towers, Belize City, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese Praha 6 – Břevnov, Santoriova 28/13, odsouzených pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, **t a k t o :**

I. Podle § 81a tr. řádu za použití § 80 odst. 1 tr. řádu a § 79a odst. 1 tr. řádu se **ponechávají v zajištění** peněžní prostředky ve výši 20.126.440,- USD, uložené na účtu č. 7000006025/5500, vedeném u Raiffeisenbank a.s., IČ: 49240901, pobočka České Budějovice, majitele účtu JUDr. Jaromíra Bayera, RČ: 590715/0568.

Společnosti:

- 1) Harvardský průmyslový holding, a.s. - v likvidaci, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, IČ: 44269595, zastoupená likvidátorem prof. Ing. Zdeňkem Častorálem, DrSc.,
- 2) Daventree Trustees Ltd., společnost registrovaná na Kypru pod identifikačním č. 133989, se sídlem Kyperská republika, 36 Vyronos Avenue, Nicosia,
- 3) DAVENTREE RESOURCES Ltd., společnost registrovaná na Kypru pod identifikačním č. 77418, se sídlem Kyperská republika, Arch. Makariou III, 199 Neocleous House P.C. 3030 Limassol,

se upozorňují, aby uplatnily svůj nárok k uvedeným peněžním prostředkům včetně možnosti zajištění tohoto nároku v řízení ve věcech občanskoprávních, a to ve lhůtě 3 (tři) let od právní moci tohoto usnesení.

II. Podle § 79a odst. 4 tr. řádu se žádost JUDr. Jaromíra Bayera o zrušení zajištění peněžních prostředků ve výši 20.126.440,- USD, uložených na účtu č. 7000006025/5500, vedeném u Raiffeisenbank a.s., IČ: 49240901, pobočka České Budějovice, majitele účtu JUDr. Jaromíra Bayera, RČ: 590715/0568, **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17.10.2012 sp.zn. 6 To 52/2011 byl Viktor Kožený, nar. 28.6.1963, uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnými mocemi, které jej bez dalších omezujících podmínek opravňovaly k úplnému rozhodování o nákupech a prodejkách cenných papírů z portfolií investičních fondů, a to Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského kontrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského růstového

investičního fondu, a.s., IČ 44268777, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s. IČ 45312109, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s. IČ 45312095, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, spravovaných společností Harvard Capital and Consulting, a.s. - nyní v likvidaci, jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb., v úmyslu převést bez vědomí a souhlasu akcionářů investičních fondů a jejich souhlasu likvidní veřejně obchodovatelné akcie z portfolia uvedených harvardských investičních fondů (dále jen HIF) na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a dosáhnout splnění takto vzniklých pohledávek jejich splnutím v důsledku sloučení HIF a společnosti SKLO UNION, a.s., Teplice, jako držitele odpovídajících závazků do Harvardského průmyslového holdingu a.s., - nyní v likvidaci, IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, (dále jen HPH) a přijetím akcií společnosti Daventree Limited se sídlem na Kypru a splnutím tak „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů, uděloval pokyny k provádění účelově ztrátových převodů likvidních a veřejně obchodovatelných cenných papírů z portfolia uvedených investičních fondů tak, že uskutečňoval tyto převody výhradně ve prospěch majetkově nebo personálně propojených „off shore“ společností se sídlem na Kypru, jejichž jménem jednal rovněž, úmyslně a záměrně bez toho, aby za převáděné cenné papíry byla poskytnuta jakákoli přiměřená a likvidní protihodnota, na místo toho přijímal mimo jiné účelově vydávané směnky tzv. PROMISSORY NOTE společnosti Stratton Investments Company Limited se sídlem na Kypru nebo veřejně neobchodovatelné cenné papíry Daventree Limited, se sídlem na Kypru, a takto převedl z portfolií šesti harvardských investičních fondů cenné papíry nejvýznamnějších českých společností v hodnotě nejméně **8.211.559.152,- Kč**, avšak za skutečně placenou protihodnotu ve výši nejvýše **175.246.763,- Kč**, čímž harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze způsobil škodu ve výši nejméně **8.036.312.389,- Kč**,

dále v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnou mocí, jako obecný zmocněnec společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. – nyní v likvidaci (dále jen HCC), rozhodl o nákupech a prodejkách cenných papírů z portfolií Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, Harvardského růstového investičního fondu, a.s., IČ 44268777, Harvardského kontrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s., IČ 45312109, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s., IČ 45312095, všechny se sídlem v Praze 4, Ohradní 65, spravovaných společností HCC jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb. a těmito převody cenných papírů způsobil harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze škodu ve výši celkem **252.678.195,- Kč**,

celkově tak způsobil škodu ve výši nejméně **8.288.990.584 Kč,-**.

Ing. Boris VOSTRÝ, CSc., nar. 25.8.1947, byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17.10.2012 sp.zn. 6 To 52/2011 uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že společně s Viktorem Koženým, jako předseda představenstva společnosti SKLO UNION, akciová společnost TEPLICE, IČ: 00012726, se sídlem v Teplicích, Sklářská 450, (dále jen SU Teplice), v úmyslu převést likvidní veřejně obchodovatelné akcie portfolia SU Teplice na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající

proti hodnoty a současně převzít a následným splnutím v důsledku začlenění SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. a přijetím veřejně neobchodovatelných akcií Daventree Ltd. se sídlem na Kypru „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů vzniklé z obchodů provedených Viktorem Koženým na účet HIF, nejprve nakupoval cenné papíry a bezprostředně poté stejné akcie z portfolia za nižší cenu prodával vždy stejné osobě v úmyslu dosáhnout takto záměrně ztráty a umělé vytvoření závazků společnosti SU Teplice tak, aby později po sloučení společností HPH a.s., v likvidaci a SU Teplice mohly být tyto závazky použity k vyrovnání kupní ceny při prodeji akcií z portfolia SUT a jejího právního nástupce HPH a.s., v likvidaci, společnosti Daventree Limited a tak odčerpat z portfolia společnosti SU Teplice jak likvidní cenné papíry, tak i finanční prostředky, bez přijetí odpovídající protihodnoty, přičemž byl s rozuměn s tím, že výsledkem těchto převodů bude ztráta společnosti SU Teplice ve výši **470.810.703,80 Kč**,

a následně jako předseda představenstva společnosti SU Teplice udělil jménem společnosti SU Teplice pokyny obchodníkovi s cennými papíry – společnosti Harvardská burzovní společnost a.s. (dále jen HBS), se sídlem v ulici Ohradní 65, Michle, Praha 4, k prodeji akcií z portfolia SU Teplice, v hodnotě cca 5,6 mld. Kč tak, že dne 25.1.1996 podepsal za společnost Sklo Union Teplice, (dále jen SU Teplice), smlouvu se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě které společnost Stratton převedla na společnost SU TEPLICE 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s. a jako protihodnotu společnost SU Teplice nabyla od společnosti Stratton závazky vyplývající ze směnek tzv. PROMISSORY NOTES vystavených společností STRATTON původně ve prospěch harvardských investičních fondů v obchodech uvedených výše, včetně závazku odškodnit společnost STRATTON, v případě jakýchkoli požadavků souvisejících s výše uvedenými PROMISSORY NOTES, přičemž následně dne 2.2.1996 podepsal smlouvu o převodu akcií mezi společností SU Teplice a kyperskou společností Harms Holdings Co. Ltd., dále jen HARMS, na základě této smlouvy společnost SU TEPLICE převedla do společnosti HARMS 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., v celkové tržní hodnotě 5.635.721.720,- Kč, a jako protihodnotu přijala celkem 54.999.999 ks veřejně neobchodovatelných akcií společnosti HARMS, čímž v důsledku těchto dvou obchodů se společnost SU Teplice stala držitelem směnečných závazků vůči stejnými osobami ovládaným harvardským investičním fondům a zahraničních veřejně neobchodovatelných akcií, které tak zhoršily její ekonomickou situaci a hodnotu jejích akcií, a se stejným záměrem dne 30.6.1996 Ing. Boris Vostrý podepsal za společnost SU Teplice smlouvu se společností Daventree Limited, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě které SU Teplice převedla na společnost Daventree Limited, se sídlem na Kypru, akcie společnosti Union Lesní Brána a.s. v počtu 9.995 ks v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 99.950.000,- Kč, akcie VÚSU a.s. v počtu 7.707 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 77.070.000,- Kč, akcie Union Heřmanova Huť a.s. v počtu 11.722 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 117.220.000,- Kč, akcie INTESUNION a.s. v počtu 9.151 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 91.510.000,- Kč, akcie AVIRUNION a.s. v počtu 32.517 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 325.170.000,- Kč, akcie GLAVUNION a.s. v počtu 101.372 ks, v ceně 9.300,- Kč za akcii, celkem za cenu 942.759.600,- Kč, akcie SKLOEXPORT a.s. v počtu 8.909 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 89.090.000,- Kč, akcie HARMS v počtu 54.999.999 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 5.635.722.000,- Kč a zároveň SU Teplice, a.s., převedla na společnost Daventree Limited své závazky v hodnotě cca 3,4 mld. Kč, které převzala od společností Stratton, HUSKY a Ras Al Khaimah se sídlem na Kypru, čímž došlo k jejich účelovému splnění

splynutím, ačkoli společnost Daventree Limited nebyla držitelem hodnot, z jejichž převodu pohledávky a závazky vznikly, přičemž po započtení hodnoty převáděných závazků v nominální hodnotě 3,4 mld. Kč bylo vyrovnání kupní ceny akcií v ceně celkem 7,3 mld. Kč realizováno tak, že společnost Daventree Limited převedla na společnost SU Teplice 91.299.598 ks vlastních akcií v uváděné nominální hodnotě 4.506.402.654,22 Kč při ceně 1 ks akcie 49,36 Kč a tímto způsobem v osobě společnosti Daventree Limited splynuly pohledávky harvardských investičních fondů s odpovídajícími závazky jejich dlužníků a právních nástupců těchto dlužníků a bylo dosaženo zamýšleného stavu, aby závazky nesplnily ty osoby, z jejichž jednání vznikly a společnosti SU Teplice, respektive jejímu právnímu nástupci, Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s., v likvidaci, vyvedením akcií dceřiných společností navíc vznikla škoda ve výši **1.742.770.000,- Kč**,

celkově tak způsobil škodu ve výši nejméně **2.213.580.730,80 Kč**.

V průběhu trestního řízení ve výše uvedené věci bylo usnesením vyšetřovatele Policie ČR, Úřadu vyšetřování pro ČR, Odboru pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti v Praze ze dne 10.12.2001 pod ČVS: ÚVV-7/40-2001, které nabylo právní moci dne 28.1.2002 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28.1.2002 sp.zn. 5 To 17/02, rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků ve shora uvedené výši na shora uvedeném účtu.

Svým podáním ze dne 25.2.2013, doručeným soudu dne 27.2.2013, podal majitel účtu JUDr. Jaromír Bayer žádost o zrušení zajištění shora uvedených peněžních prostředků na shora uvedeném účtu s odůvodněním, že trestní řízení skončilo pravomocným rozhodnutím, přičemž ani soud nalézací ani odvolací ve svých rozhodnutích nevyslovily a nevzaly za prokázané, že by zajištěné peněžní prostředky náležely obžalovaným či pocházely z trestné činnosti. Dále žadatel poukazuje na nepřiměřenou délku trestního řízení a v jeho rámci zajištění peněžních prostředků a odvolává se na rozhodnutí Ústavního soudu, která se obdobnými otázkami zabývají, a to rozhodnutí I.ÚS 723/02, II.ÚS 642/07 a III.ÚS 1396/07.

Na vydání těchto peněžních prostředků uplatnil nárok poškozený Harvardský průmyslový holding, a.s., - v likvidaci svým podáním ze dne 23.10.2012 s odvoláním na podnět Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 30.8.2012 sp.zn. 7 VZV 14/2008 k vydání těchto finančních prostředků uvedenému poškozenému s odůvodněním, že předmětem dosud vedeného zajištění jsou majetkové hodnoty, které pocházejí z reinvestic majetkových hodnot, které mají původ v majetku Harvardského průmyslového holdingu a.s. – v likvidaci, poškozeného trestnou činností, pro kterou je vedeno toto trestní stíhání. Pro úvahu o tom, že zajištěné peněžní prostředky jsou výnosem trestné činnosti je dle tohoto podání rozhodující zjištění a závěr, že zajištěné peněžní prostředky pocházejí z výtěžku prodeje akcií emitenta – společnosti Sidanco v roce 2001. Jestliže tytéž akcie byly zakoupeny krátce po dokonání žalované trestné činnosti prostřednictvím společností založených a řízených obžalovanými jako např. Daventree Ltd. Se sídlem na Kypru, Daventree Resources Ltd. se sídlem tamtéž, lze oprávněně dovozovat závěr, že prvotním zdrojem zajištěných majetkových hodnot jsou akcie českých emitentů z portfolia harvardských investičních fondů, resp. Harvardského průmyslového holdingu, a.s., a tedy pocházejí z této trestné činnosti, byť v průběhu doby byly transformovány do různých forem.

Dále se v tomto podání odkazuje na skutečnost, že pokud zajištěné peníze na uvedeném účtu byly deponovány jménem společnosti Harvardský průmyslový holding, a.s. (dále jen HPH), byly nutně v daném časovém okamžiku i součástí majetkové podstaty HPH, a

to v souladu s prvotním zněním mandátní smlouvy ze dne 24.8.2001, dokud tato nebyla dodatečně a účelově pozměňována. Z této právní skutečnosti nelze odvodit nic jiného nežli to, že majitel účtu je dlužníkem mandanta, tj. společnosti HPH, neboť jiné osoby ani smluvními stranami nejsou.

Na vydání zajištěných finančních prostředků dále uplatnila nárok společnost DAVENTREE RESOURCES Ltd. ve svém podání ze dne 27.6.2010, doručeném soudu dne 30.6.2010, v němž současně navrhovala zajištění finančních prostředků na uvedeném účtu zrušit. O žádosti na zrušení zajištění peněžních prostředků na účtu u Raiffeisenbank, a.s. podle § 79a odst. 3 tr. řádu bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28.3.2011 sp.zn. 46 T 17/2006, které nabylo právní moci dne 13.3.2012 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 13.3.2012 sp.zn. 6 To 53/2011. Žádost byla zamítnuta. Vzhledem k tomu, že uplatnění nároku na vydání zajištěných peněžních prostředků z uvedeného podání zůstalo bez rozhodnutí, pojal je soud do tohoto usnesení.

V tomto podání společnost DAVENTREE RESOURCES Ltd. zpochybňuje nárok společnosti Daventree Trustees Ltd. k uvedeným peněžním prostředkům, který uplatňuje na základě mandátní smlouvy ze dne 28.3.2003. Žadatel zpochybňuje rovněž předchozí mandátní smlouvu ze dne 24.8.2001 a její dodatky k tomuto účtu uzavřené, neboť byly dle jeho tvrzení uzavřené osobami neoprávněnými, a to Mgr. Josefem Novým a JUDr. Michalem Pacovským, zvolenými na valných hromadách, které byly rozhodnutím soudu uznány neplatnými. Žadatel se jako dceřinná společnost společnosti HPH považuje za oprávněného vlastníka zajištěné finanční částky.

Na vydání zajištěných finančních prostředků dále uplatnila nárok společnost Daventree Trustees Ltd. ve svém podání ze dne 6.10.2011, doručeném soudu dne 11.10.2011, v němž současně navrhovala zajištění finančních prostředků na uvedeném účtu zrušit. K žádosti na zrušení zajištění peněžních prostředků na uvedeném účtu soud pouze konstatuje, že touto částí žádosti se nezabýval, neboť právo podání této žádosti § 79a odst. 4 tr. řádu přiznává výslovně toliko majiteli účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, kterým společnost Daventree Trustees Ltd. není.

Tento svůj nárok žadatel odůvodňuje tím, že dne 31.3.2011 byl v řízení vedeném pod sp.zn. 11217/04 u Okresního soudu v Nikósii, Kyperská republika, o neplatnosti Trustu I. a II. mezi žalobcem Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci a žalovanou společností Daventree Trustees Ltd., uzavřen smír, jehož součástí je mj. dohoda o platnosti Trustů I. a II. a majetku Trustů, přičemž do majetku Trustu I. byly vloženy i zajištěné peněžní prostředky ve výši 20.126.440,-USD uložené na bankovním účtu JUDr. Bayera č. 7000006025/5500 u Raiffeisenbank a.s., čímž je třeba dle názoru žadatele považovat otázku vlastnictví zajištěných peněžních prostředků za vypořádanou.

Soud k otázce zajištěných peněžních prostředků ve výši 20.126.440,-USD na účtu č. 7000006025/5500, vedeném u Raiffeisenbank a.s. mj. zjistil, že ve věci bylo vedeno civilní řízení u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 13 Cm 173/2004, v němž se žalobce Harvardský průmyslový holding a.s. – v likvidaci, IČ: 44269595, zastoupený likvidátorem Doc. Ing. Zdeňkem Častorálem, DrSc., domáhal proti žalovanému JUDr. Jaromíru Bayerovi, neplatnosti mandátní smlouvy, uzavřené dne 24.8.2001 mezi Harvardským průmyslovým holdingem a.s., jednajícím Mgr. Josefem Novým, generálním ředitelem, a JUDr. Jaromírem Bayerem ve znění dodatku č. 1 ze dne 17.9.2001, dodatku č. 2 ze dne 20.10.2001 a dodatku č. 3 ze dne 30.7.2002, na základě níž byl JUDr. Bayer pověřen

mandantem k otevření bankovního účtu a dispozici s peněžními prostředky na něj vloženými dle pokynů mandanta. Tato žaloba byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31.7.2007 sp.zn. 13 Cm 173/2004 s odůvodněním, že žalobce neprokázal naléhavý právní zájem na určovací žalobě. Dále se v odůvodnění tohoto rozsudku uvádí, že pokud by žalobce žaloval na plnění, což měl zřejmě učinit, musel by se soud ve svém rozhodnutí zabývat rovněž platností či neplatností mandátní smlouvy s dodatky, což by řešil jako předběžnou otázku. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 2.6.2008 sp.zn. 3 Cmo 363/2007.

Dále soud zjistil, že u Krajského soudu v Českých Budějovicích bylo vedeno ve vztahu k zajištěným peněžním prostředkům pod sp.zn. 13 Cm 1884/2008 další civilní řízení, v němž se žalobce DAVENTREE RESOURCES Ltd. domáhal proti žalovaným 1. JUDr. Jaromíru Bayerovi, 2. DAVENTREE TRUSTEES Ltd. a 3. Raiffeisenbank a.s. určení vlastnictví k peněžním prostředkům ve výši 20.126.440,-USD zajištěným na bankovním účtu č. 7000006025, vedeném u Raiffeisenbank a.s., pobočka České Budějovice. Rovněž tato žaloba byla zamítnuta pro nedostatek naléhavého právního zájmu, a to rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.11.2010 sp.zn. 13 Cm 1884/2008, který byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.2011 sp.zn. 5 Cmo 62/2011.

V současné době je u Krajského soudu v Českých Budějovicích vedeno civilní řízení pod sp.zn. 13 Cm 1015/2010, v němž podal žalobce Daventree Trustees Ltd. žalobu na žalované 1. JUDr. Jaromíra Bayera a 2. Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci o zaplacení 20.126.440,-USD a současně podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým se žalovanému 1 a 2 zakazuje jakákoli dispozice s peněžními prostředky ve výši 20.126.440,-USD uloženými na bankovním účtu JUDr. Bayera č. 7000006025/5500, který je veden u Raiffeisenbank a.s. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.8.2010 sp.zn. 13 Cm 1015/2010 byl návrh na vydání předběžného opatření zamítnut, neboť podle tohoto rozhodnutí je pro vydání předběžného opatření třeba jednak osvědčení samotného práva, o kterém se bude rozhodovat ve věci samé, jednak je nutno osvědčit i naléhavost potřeby vydání předběžného opatření a tím zatímní úpravy poměrů účastníků. Tato naléhavost prokázána nebyla, neboť peněžní prostředky jsou zajištěny v probíhajícím trestním řízení u Městského soudu v Praze sp.zn. 46 T 17/2006, tedy v této věci. Ve věci samé dosud u Krajského soudu v Českých Budějovicích rozhodnuto nebylo.

Podle § 79a odst. 1 tr. řádu nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu a případně též peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, vztahuje-li se důvod zajištění i na ně, včetně jejich příslušenství. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší.

Podle § 79a odst. 3 tr. řádu jestliže zajištění peněžních prostředků na účtu pro účely trestního řízení již není třeba nebo zajištění není třeba ve stanovené výši, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je třeba doručit bance a majiteli účtu.

Podle § 79a odst. 4 tr. řádu majitel účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji majitel účtu, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí třiceti dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 80 odst. 1 tr. řádu není-li věc, která byla podle § 78 vydána nebo podle § 79 odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřeveze, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně předpisu o soudním prodeji zabavených movitých věcí.

Podle § 81a tr. řádu na postup při vrácení peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiné majetkové hodnoty, které byly zajištěny podle § 79a až 79e a při dalším nakládání s nimi, jakož i na postup při vrácení náhradní hodnoty, která byla zajištěna podle § 79f, a při dalším nakládání s ní, se přiměřeně užijí § 80 a 81.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že na zajištěné peněžní prostředky uplatnily právo další tři osoby, v tomto případě osoby právnické, odlišné od majitele účtu, na němž jsou peněžní prostředky uloženy, přičemž tato okolnost sama o sobě vzbuzuje vážné pochybnosti o osobě oprávněné k nároku na zajištěnou věc, kterou peněžní prostředky ve smyslu ust. § 134 odst. 1 tr. zákoníku jsou. Je přitom zřejmé, že všechny tři tyto osoby již uplatnily svůj nárok i u příslušného civilního soudu, byť ve dvou případech neúspěšně, jak je uvedeno shora, avšak jejich žaloby byly zamítnuty z formálních důvodů, tedy z důvodu nesprávně uplatněného nároku v rámci civilních předpisů.

Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci, zastoupený prof. Ing. Zdeňkem Častorálem, DrSc. jako likvidátorem, na jedné straně kromě původu peněz svůj nárok opírá o mandátní smlouvu ze dne 24.8.2001 (v odkazu na podnět k rozhodnutí podaný státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 30.8.2012), na druhé straně platnost, resp. neplatnost této smlouvy sám napadl shora podanou žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích, čímž oprávněného vlastníka zajištěných peněžních prostředků zpochybňuje. Pokud jde o původ peněžních prostředků na účtu uložených, tyto na předmětný účet byly poukázány z blíže nezjištěného bankovního účtu v Londýně a v mezidobí od spáchání trestné činnosti, pro kterou byli obžalovaní odsouzeni a které se dopustili v letech 1995 - 1996, do zajištění předmětných peněžních prostředků v prosinci 2001, je možno sledovat poměrně komplikovaný tok finančních prostředků přes různé finanční transakce několika společností.

Stejně tak ostatní dvě společnosti, které uplatňují nárok k zajištěným peněžním prostředkům, tedy DAVENTREE RESOURCES Ltd. a Daventree Trustees Ltd., svůj nárok opírají o vzájemné vztahy mezi uvedenými společnostmi a uzavřené smlouvy a dohody, jak je uvedeno shora, přitom společnost DAVENTREE RESOURCES Ltd. je dceřinnou společností HPH.

V případě zajištěných peněžních prostředků podle § 79a tr. řád výslovně v § 81a pamatuje na přiměřenou aplikaci ust. § 80 tr. řádu, tedy možnost vydat peněžní prostředky osobě odlišné od osoby, na jejímž účtu byly tyto prostředky zajištěny, avšak je třeba zdůraznit, že takto lze postupovat pouze v případě, kdy o nároku takové osoby, která jej uplatnila, není pochyb. Přitom pochybnosti o právu k věci vznikají zpravidla tehdy, když právo k věci uplatňuje další osoba, popř. více osob. Orgán činný v trestním řízení oprávněný k vrácení věci je povinen dostatečně odůvodnit závěr o tom, že osoba, která uplatňuje právo na vrácení věci, jež byly odňaty jiné osobě, toto právo skutečně má a že o jejím právu na věc není pochyb. Je třeba respektovat, že trestní právo je v kontextu celého právního řádu ultima ratio (krajní, hraniční, mezní řešení) a v tomto smyslu má subsidiární (podpůrnou) povahu k jiným právním prostředkům. Při pochybnostech o právu k věci nemůže a ani nesmí dojít k vydání věci, neboť orgány činné v trestním řízení jsou povinny v takovém případě věc uložit do úschovy a osobu, která si na věc činí nárok, upozornit, aby jej uplatnila v občanskoprávním řízení. Smyslem a účelem tohoto ustanovení, které se týká úschovy vydané nebo odňaté věci, je zabránit tomu, aby s věcí bylo, až do objasnění práva k ní, nakládáno, poněvadž právě tato dispozice s věcí by mohla vést k neodčinitelným zásahům do práv a majetkových poměrů dotčených osob. Vlastnické spory patří jednoznačně do oblasti práva civilního a je nepřijatelné přenášení pravomoci rozhodování takovýchto sporů do stádia trestního řízení. V tomto smyslu soud odkazuje na již vydaná rozhodnutí, zabývající se touto otázkou, a to např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. **4 Tz 76/2007**, **4 Tz 1/2010**, nebo rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. **IV.ÚS 325/98**, **IV.ÚS 66/99**, **I.ÚS178/01**, **I.ÚS 16/02**, **IV.ÚS 395/02**. V posuzovaném případě je třeba konstatovat, že otázka vlastnictví zajištěných peněžních prostředků je otázkou složitou, vyžadující dalšího dokazování, přičemž ze znění § 80 odst. 1 věty druhé vyplývá, že orgán činný v trestním řízení vyvstalé pochybnosti o právu k věci neodstraňuje prováděním samostatného dokazování zaměřeného jen na tuto otázku. K rozhodnutí o vydání zajištěných peněžních prostředků podle § 80 odst. 1 tr. řádu by mohlo dojít pouze za situace, kdy by původ peněz na účtu zajištěných byl zcela jednoznačný, např. v případě, kdy by peněžní prostředky byly prokazatelně poukázány či vloženy na zajištěný účet osobou, která nárok uplatňuje, a nebylo s nimi nijak disponováno.

Nelze přitom zaměňovat nárok poškozeného na náhradu škody, byť mu byl odsuzujícím rozsudkem přiznán, s nárokem na vydání zajištěných hodnot a věcí, které byly zajištěny nikoli k zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného (§ 47 tr. řádu), ale pro podezření o jejich původu v trestné činnosti. Pro vydání takto zajištěných majetkových hodnot osobě odlišné od držitele těchto hodnot v době zajištění je nezbytné, aby byly bezvýhradně splněny podmínky oprávněnosti takového nároku bez jakýchkoli pochybností, což v tomto případě soud neshledal.

Z výše uvedených důvodů je rovněž zřejmé, proč soud zamítl žádost majitele účtu JUDr. Jaromíra Bayera o zrušení zajištění uvedených peněžních prostředků. Žadatel přitom zcela odmítá nárok poškozeného Harvardského průmyslového holdingu, a.s. a nepochybným činí nárok společnosti Daventree Trustees Ltd., ačkoli jeho mandantem byl podle původní mandátní smlouvy právě Harvardský průmyslový holding, a.s. Právě s ohledem na spornou otázku oprávněného nároku k zajištěné finanční částce, když nárok na ni uplatnilo hned několik osob, má soud zato, že nelze zajištěné peněžní prostředky uvolnit, neboť hrozí, jak sám žadatel ve svém podání uvádí, způsobení škody osobě, která je oprávněným vlastníkem zajištěných prostředků, a o jejímž vlastnickém právu by měl rozhodnout příslušný civilní soud. Soudu nezbyvá, než přisvědčit žadateli, že délka zajištění peněžních prostředků je poměrně dlouhá, avšak nepochybně je třeba zohlednit okolnosti konkrétního případu, když v tomto případě se jedná o věc svým rozsahem a složitostí ne zcela obvyklou a tomu odpovídá

i délka celého řízení a s tím souvisejícího trvání zajišťovacího institutu. Rozhodnutí Ústavního soudu žadatelem citovaná se zabývala vesměs řízeními, která již trvala nepřiměřeně dlouhou dobu a zdaleka se neblížila ke konci, neboť se nacházela stále ve stádiu přípravného řízení. V našem případě se jedná již o věc pravomocně skončenou a rovněž toto rozhodnutí směřuje ke konečnému vyřešení otázky zajištěných peněžních prostředků.

Pokud jde o uložení věci do úschovy, zde soud postupoval analogicky a ponechal peněžní prostředky zajištěné na účtu, na němž jsou od počátku uloženy, neboť respektoval zvláštní režim tohoto zajišťovacího institutu, kdy nejde o odnětí věci z majetku zajištěním postižené osoby, ale pouze o omezení jejího dispozičního práva k této věci. Již tímto zajištěním je zamezeno nežádoucímu nakládání s peněžními prostředky, které jsou předmětem sporu o vlastnické právo, a účelu, který má v takovém případě splňovat úschova ve smyslu ust. § 80 odst. 1 věta třetí tr. řádu je tak dosaženo. Pokud by však soud postupoval striktně podle § 80 odst. 1 věty třetí tr. řádu a zajištěné peněžní prostředky uložil do úschovy, došlo by v případě marného uplynutí úschovni lhůty k jejich připadnutí státu, což by dle názoru soudu za situace, kdy věc nebyla jejím držitelem odňata, byl nepřiměřený zásah do jeho vlastnického práva, neboť soud by překročil rámeček § 79a tr. řádu jako zajišťovacího institutu, pouze omezujícího vlastnické právo, a věc, v tomto případě peněžní prostředky, by de facto majiteli bankovního účtu, na němž jsou uloženy, odňal. Zde soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. **IV.ÚS 3290/07**, které poukazuje na to, že Ústavní soud už dříve judikoval, že peněžní prostředky na účtu u banky zajišťované podle § 79a tr. řádu představují majetek ve smyslu čl. 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Protokol“), resp. podle čl. 11 Listiny, zajištění samotné je opatřením zasahujícím do základního práva na pokojné užívání majetku. Jedná se ovšem o zajištění pouze dočasné, svou povahou zatímní a zajišťovací, nepředstavující konečné rozhodnutí ve věci. Nelze tudíž mluvit o „zbavení majetku“ ve smyslu druhé věty odst. 1 čl. 1 Protokolu, nýbrž pouze o opatření týkající se „užívání majetku“ ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení.

Pokud soud k uplatnění nároku na zajištěné peněžní prostředky stanovil lhůtu 3 let od právní moci tohoto usnesení, vycházel opět z analogie a použil přiměřeně jak příslušná ustanovení trestního řádu, tak příslušná ustanovení občanského soudního řádu, v tomto případě § 185g odst. 1, dle něhož uplynula-li lhůta tří roků od právní moci usnesení o přijetí do úschovy, popřípadě ode dne, kdy předmět úschovy měl být podle návrhu složiteli vydán, rozhodne soud, že předmět úschovy připadne státu, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do tří roků ode dne vyhlášení tohoto usnesení.

Soud tedy, aby zachoval osobám, které si činí nárok na zajištěné peněžní prostředky, rovné postavení jako v případě postupu podle § 80 odst. 1 věta třetí tr. řádu, kdy na úschovu se přiměřeně užijí předpisy občanského práva, stanovil jim k uplatnění jejich vlastnického práva v občanskoprávním řízení lhůtu odpovídající ust. § 185g odst. 1 OSŘ. Pokud tyto osoby svůj nárok v poskytnuté lhůtě neuplatní, soud zajištění peněžních prostředků zruší.

Soud si je rovněž vědom, že společnost Daventree Trustees Ltd. svůj nárok v občanskoprávním řízení již uplatnila shora uvedenou žalobou na zaplacení, přesto jí k uplatnění tohoto nároku vyzval stejně jako ostatní dvě společnosti, k zachování jejích práv a rovněž s ohledem na skutečnost, že všechny subjekty soud shodně upozorňuje rovněž na možnost uplatnění zajištění předmětných peněžních prostředků v rámci občanskoprávního řízení. Soud si je rovněž vědom skutečnosti, že tato společnost již neúspěšně podala návrh na vydání předběžného opatření, který byl mj. zamítnut i s odvoláním na stále trvající zajištění v trestním řízení. Za této situace, kdy se jedná o čistě občanskoprávní spor, však dle názoru

zdejšího soudu civilnímu soudu nic nebrání o tomto nároku rozhodnout bez ohledu na zajištění v této věci, když nelze vyčkávat zrušení zajištění v trestním řízení, neboť prodleva mezi těmito rozhodnutími by mohla zapříčinit právě neodčinitelný následek spočívající v neoprávněné dispozici s uvolněnými peněžními prostředky za situace, kdy by soud rozhodující v trestním řízení rozhodl usnesením o zrušení zajištění podle § 79a odst. 3 tr. řádu, proti němuž je sice přípustná stížnost, avšak bez odkladného účinku. Smyslem zajišťovacích institutů je právě zamezení neoprávněných zásahů do práv dotčených osob, jejichž právo k věci je až do objasnění sporné. V případě, že by civilní soud vydáním předběžného opatření rozhodl o zajištění uvedených peněžních prostředků na předmětném účtu, mohlo by takové rozhodnutí vést k přehodnocení důvodnosti zajištění peněžních prostředků podle § 79a tr. řádu v této věci.

P o u č e n í : Proti výroku **I.** tohoto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.
Proti výroku **II.** tohoto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost nemá odkladný účinek.

V Praze dne 28.února 2013

JUDr. Eva Brázdilová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Kubečková